

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Srodę dnia 24 Listopada r. s. 1826 roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Nowiny Dworu dnia 14 listopada.

(Journal de St. Petersbourg.)

Dzisiaj o półdetrzeciej, Hrabia Hippolit de La Rochefoucault, sekretarz poselstwa francuzkiego i P. de Röel, sekretarz legacyi Króla Jmci Niderlandzkiego, mieli honor bydź prezentowanymi II. CC. WW. WIELKIEMU XIĘCIU MICHAŁOWI i WIELKIEY XIĘŻNIE HELENIE.

St. Petersburg d. 16 listopada.

(z teyże gazety.)

Donieśliśmy już o podpisaniu i wymianie ratyfikacyy konwencyi zawartej w mieście Ackermanie, między pełnomocnikami J. C. M. i pełnomocnikami Porty. Dzisiaj, dajemy czytelnikom naszym brzmienie samo tey tranzakcyi ważney. Jest ona przeznaczoną do oznaczenia sposobu dopełnienia wszystkich artykułów traktatu Bukarestskiego, które nie były wykonane przez Portę od roku 1812 dla zabezpieczenia stanu posiadłości terytoryalnych Rossyjskich na brzegach morza Czarnego, oraz do przywrócenia mocy wszystkich przywilejów, któremi Multany, Wołoszczyzna i Serwija cieszyć się powinny, pod wpływem opiekuńczym gabinetu sankt-petersburskiego. Konwencya Ackermana jest w wyrazach następujących.

I.

Konwencya objaśniająca Traktat Bukarestski.

W IMIE BOGA WSZECHMOGĄCEGO.

Dwór Cesarsko Rossyjski i Wysoka Porta, ożywione żądzą szczerą, położenia końca sprzeczkom, które pomiędzy nimi zachodziły od czasu zawarcia traktatu Bukarestskiego, i chcąc ustalić stosunki obu Państw, dając im za podstawę, doskonałą zgodę i zupełną ufność wzajemną, zgodziły się na rozpoczęcie uładow przyjaźielskich, przez pośrednictwo zjazdu pełnomocników obustronnych, w czystym umyśle uprzątnienia w swoich stosunkach wzajemnych wszelkich powodów do dalszych nieporozumień, i zapewnienia na przyszłość zupełnego wykonania traktatu Bukarestskiego, jakoteż traktatów i aktów, które on ponawia lub utwierdza, a których samo zachowanie może bydź rękomią utrzymania i trwałości pokoju, tak szczęśliwie ustanowionego pomiędzy Dworem Cesarsko-Rossyjskim, a Wysoką Portą Ottomańską. Na skutek czego, NAYJAŚNIEJSZY CESARZ i Padiuszach Wszech Rossyy, i NAYJAŚNIEJSZY Cesarz i Padiuszach Ottomańców, mianowali swymi pełnomocnikami, to jest NAYJAŚNIEJSZY CESARZ i Padiuszach Wszech Rossyy, Panów Hrabiego Michała Woroncowa, jenerała adjutanta, jenerała piechoty, członka Rady Państwa, Jenerał Gubernatora Noworossyjskiego i Namiestnika pełnomocnego Besarabskiego, kawalera orderu s. Alexandra-Newskiego, kawalera Wielkiego Krzyża orderu s. Jerzego 2giey klasy, s. Włodzimierza 1szey klasy, s. Anny 1szey klasy ozdoby brylantowey i kawalera wielu orderów cudzoziemskich; i Alexandra de Ribeaupierre, radcę tajnego i rzeczywistego szambellana, posta nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego przy Wysokiey Porcie i kawalera orderu s. Anny 1szey

klasy ozdobionego brylantami, kawalera Wielkiego Krzyża orderu s. Włodzimierza 2giey klasy, tudzież orderu Leopolda Austryackiego 1szey klasy. A Jego Wysokość, Panów: Seid-Mehmed-Sadi-Effendego, kontrolera jeneralnego Anatolii, pierwszego pełnomocnika, i Seid-Ibrahima-Iffet-Effendego, tymczasowego Kadego Sofii, z ranga Molla Skutaryjskiego, drugiego pełnomocnika; którzy, zjechawszy się w mieście Ackermanie, i zamieniwszy kopije poświadczone swych pełnomocnictw, znalezionych w dobrej i należytey formie, postanowili, zawarli i podpisali artykuły następujące:

ARTYKUŁ I. Iszy.

Wszystkie obowiązki i warunki traktatu pokoju, zawartego w Bukarescie dnia 16 maja 1812 roku (dnia 17 miesiąca Dżemazil ewel roku Hegiry 1,227), potwierdzają się w całej swej mocy i ważności przez niniejszą konwencyą, jak gdyby sam traktat Bukarestski był do niey wpisany od słowa do słowa, objaśnienia, które są przedmiotem niniejszey konwencyi mają służyć tylko do oznaczenia dokładnego myśli i do wzmocnienia brzmienia artykułów przerzeczonego traktatu.

ARTYKUŁ II.

Gdy Artykuł 4ty traktatu Bukarestskiego zastrzegł co do dwóch wielkich wysp na Dunaju, położonych naprzeciw Izmaila i Kili, które, zostając zupełnie własnością Porty Ottomańskiej, mają pozostać w części pustemi i niezamieszkanemi, sposób ustanowienia granicy, czego wykonanie uznane było za niepodobne, za przyczyny niedogodności, jaką pociągają za sobą częste wylewy tey rzeki, i gdy doświadczenie pokazało jeszcze potrzebę ustanowienia podziału pewnego, i dostatecznie rozciągającego się między mieszkańcami pobrzeżnemi obustronnemi, dla usunięcia im wszelkiego punktu zetknięcia się i dla uprzątnienia przez to samo poróżnień i kłótni ustawicznych ztąd wynikających, Wysoka Porta Ottomańska, chcąc dać Dworowi Cesarsko-Rossyjskiemu dowód niewątpliwy żądzy swojej szczeroy umocnienia związków przyjaźni i dobrego sąsiedztwa pomiędzy dwoma Państwami, obowiązuje się wykonać i utrzymywać urządzenie na jakie się w tey rzeczy zgodzono w Konstantynopolu między Posłem Rossyjskim, a ministrami Wysokiey Porty, na konferencyi mianey dnia 21 sierpnia 1817, zgodnie z rozrządzeniami, opisanemi w protokule tey konferencyi. Następnie więc, rozrządzenia zawarte w tym protokule, a stosujące się do przedmiotu w mowie będącego, będą uważane, jako czyniące część istotną niniejszey konwencyi.

ARTYKUŁ III.

Ponieważ traktaty i akta, tyczące się przywilejów, jakeimi się cieszą Multany i Wołoszczyzna, potwierdzone zostały przez wyraźny warunek artykułu 5go traktatu Bukarestskiego, zatym Wysoka Porta obowiązuje się uroczyście uważać rzeczony przywileje, traktaty i akta w każdym zdarzeniu, z naysciślejszą wiernością, i obiecuje ponowić, w przeciągu sześciu miesięcy po ratyfikacyi niniejszey konwencyi, Hati-Szeryfy 1802, w których są wyszczególnione i zabezpieczone też przywileje. A tym czasem, ze względu na nieszczęścia, jakich doznały te prowincye przez skutek

ostatnich wypadkow, że względu na wybór Bejarów Wołoskich i Multańskich na Gospodarów tych dwu Xięstw, i że względu, że Dwór Cesarско-Rossyyski dał swoje zgodzenie się na ten środek, zostało uznanem, tak przez Wysoką Portę, i przez Dwór Rossyyski, ażeby Hatti-Szeryffy teraz wspomniane roku 1802 były niechybnie dozupnionemi sposobem warunkow opisanych w akcie oddzielnym tu załączonym, na który nastąpiło zgodzenie się pomiędzy pełnomocnikami obustronnymi, a który jest i będzie uważany, jako czyniący część nierozdzielną niniejszey konwencji.

ARTYKUŁ IV.

Zawarowano było artykułem 6 traktatu Bukarestskiego, że ze strony Azji, granica między dwoma Państwami zostanie przywróconą tak, jak była dawniej przed wojną, i że Dwór Cesarско-Rossyyski odda Wysokiej Porcie Ottomańskiej twierdze i zamki, położone wewnątrz tey granicy, a podbite przez jego woyska. Na skutek tego warunku, i że względu, że Dwór Cesarско-Rossyyski wypróżnił i oddał bezśrednie po nastąpieniu pokoju, te z tych fortec, które wzięte były tylko w czasie wojny od woysk Wysokiej Porty, zgodzono się z jedney i drugiey strony, iż odtąd granice azyatyckie pomiędzy dwoma Państwami zostaną tak, jak są dzisiaj, i że termin dwuletni został postanowiony dla uwiadomienia zobopulnego o środkach naystosowniejszych do utrzymania spokojności i bezpieczeństwa poddanych obustronnych.

ARTYKUŁ V.

Wysoka Porta Ottomańska, pragnąc dać Dworowi Cesarско-Rossyyskiemu dowód jawny swych przyjacielskich chęci i swej nayscisleyszey pilności około dopełnienia w zupełności warunkow traktatu Bukarestskiego, poda bezpośrednio do wykonania wszystkie warunki artykułu 8go tego traktatu, odnoszące się do narodu Serwijańskiego, który będąc *ab antiquo* poddany i hołdującym Porcie Ottomańskiej, powinien będzie doznać w całej zupełności skutkow łaskawości jey wspaniałości. Następnie więc Wysoka Porta urządzi z deputowanymi narodu Serwijańskiego, środki, które zostaną osądzone za nawiątsiwsze do zapewnienia mu korzyści na rzecz jego zaręczonych, korzyści, których używanie będzie razem sprawiedliwą nagrodą i najlepszą rękojmią wierności, której naród ten dał dowody Państwu Ottomańskiemu. Termin ośmnasto-miesięczny uznany jest za potrzebny do uczynienia sprawdzeń, jakich ten przedmiot wymaga, zgodnie z aktem oddzielnym, tu załączonym, zawartym pomiędzy pełnomocnikami obustronnymi, środki zatym te będą urządzone i postanowione zgodnie z deputacją Serwijańską w Konstantynopolu i opisane szczegółowie w nawiątszym firmanie, mającym moc Hatti-Szeryfy, który ma być przywiedziony do skutku w przeciągu, jak tylko można naykrótszym, a naypoźniej w terminie wyżej przereczonym ośmnasto-miesięcznym, i będzie oprócz tego komunikowany Dworowi Cesarско-Rossyyskiemu, i uważany odtąd jako stanowiący część istotną niniejszey konwencji.

ARTYKUŁ VI.

Gdy na mocy warunkow wyraźnych artykułu 10go traktatu Bukarestskiego, wszystkie interesa i reklamacye poddanych obustronnych, które zostały zawieszzone przez wypadki wojny, mają być rozpoczęte i kończone, takież, gdy należności, jakie poddani obustronni mogą mieć jedni do drugich, jako też do Skarbu, powinny być roztrząsione i urządzone z należytą sprawiedliwością, oraz rychło i całkowicie oblikwidowane, zgodzono się ażeby wszystkie interesa i reklamacye poddanych Rossyyskich, z powodu strat, jakich dowiadczyli przez łupieżę rozbojnikow barbarskich, konfiskaty uczynione w czasie zerwania pomiędzy obudwoma Dworami w 1806 i innych aktow teyże natury, obeymujące w tém i te, które zasły od roku 1821, staną się przedmiotem likwidacyi i wynagrodzeń słusznych. Tym końcem, mianowani będą bez zwłoki, z jedney i drugiey strony, kommissarze, którzy sprawdzą stan

tych szkód i oznaczą ilość wynagrodzenia. Gdy wszystkie prace tych kommissarzy będą skończonemi, summa stanowiąca wyżej rzeczony wynagrodzenie, zostanie wypłacona w zupełności legacyi Cesarско-Rossyyskiej w Konstantynopolu, w terminie ośmnastu miesięcy, licząc od daty ratyfikacyi niniejszey konwencji. Będzie też zachowana równa wzajemność względem poddanych Wysokiej Porty.

ARTYKUŁ VII.

Ponieważ wynagrodzenie szkód, zrzędzonych poddanym i kupcom Dworu Cesarско-Rossyyskiego, przez korsarzów regencyy: Algierskiej, Tunetańskiej i Trypolitańskiej, oraz pełne i całkowite wykonanie warunkow traktatu handlowego i artykułu 7 traktatu Jasskiego, jest ścisłym obowiązkiem dla Wysokiej Porty, na mocy wyraźnych zastrzeżeń artykułu 12 traktatu Bukarestskiego, który, łącznie z artykułem 5, przywodzi i potwierdza wszystkie tranzakcy poprzednicze, Wysoka Porta ponawia uroczyście obietnicę, dopełniania odtąd z nayscisleyszą wiernością wszystkich swoich zobowiązań w tym względzie. Azatem: 1) Wysoka Porta dokładać będzie wszelkich swoich starań, ku zapobieżeniu, aby korsarze regencyy barbaryyskich, nie mogli, pod jakimkolwiek pozorem przeszkadzać handlowi lub żegludze Rossyyskiej, a w razie łupieżstw z ich strony, skoro się o tém dowiędzie, obowiązuje się każdorocznie, zwracać bez żadney zwłoki, wszelkie łupy zabrane przez pomienionych korsarzy, wynagradzać poddanym Rossyyskim szkody poniesione, i wydać w tym celu surowy firman do regencyy barbaryyskich, tak, iżby go nie było potrzeba powtórnie wznowiać, a w przypadku, gdyby ten firman nie był dopełnionym, opłacić ocenioną szkodę, ze swojego Skarbu Cesarского, w przeciągu dwóch miesięcy, zawarowanych w artykule 7 traktatu Jasskiego, licząc od dnia reklamacyi, uczynionej w tey mierze przez ministra Rossyyskiego, po uczynionem przezeń sprawdzeniu. 2) Wysoka Porta przyrzeka ściśle dopełniać wszystkich warunkow pomienionego traktatu handlowego, znieść wszelkie zakazy przeciwne brzmieniu wyraźnemu zobowiązań, nie czynić żadney przeszkody wolnemu handlowi okrętow kupieckich pod banderą Rossyyską, na wszystkich morzach i wodach Państwa Ottomańskiego bez żadnego wyjątku, słowem dozwalać używać kupecom, kapitanom i wszystkim poddanym Rossyyskim w ogólności, korzyści i przywilejow, jako też zupełney wolności handlu, co formalnie jest zawarowane przez traktaty zawarte pomiędzy obu Państwami, 3) Stosownie do Artykułu 1go Traktatu Handlowego, który zastrzega dla wszystkich poddanych rossyyskich w ogólności, wolność żeglugi i handlu po wszystkich krajach Wysokiej Porty, tak na lądzie jako i na morzu, wszędzie gdzie żegluga i handel mogą być stosownemi dla poddanych rossyyskich, a na mocy warunkow artykułow 31 i 55 rzeczonego traktatu, zapewniających wolny przechód przez kanał Stambulski okrętow kupieckim rossyyskim, naładowanym żywnością lub innymi towarami i produktami Rossyyskimi, albo innych krajow, nienależących do Państwa Ottomańskiego, równie jak wolne rozrządzenie temi żywnościami, towarami i produktami, Wysoka Porta przyrzeka nie czynić żadney przeszkody ani wzbraniania, aby statki rossyyskie, ładowane zbożem i inną żywnością, po wejściu do kanału Stambulskiego, w razie potrzeby terminowey, mogły przemieścić swój ładunek na inne statki, bądź rossyyskie, bądź innego narodu zagranicznego, dla wywiezienia z krajow Wysokiej Porty. 4) Wysoka Porta przyymie dobrą uczynność Dworu Cesarско-Rossyyskiego względem dozwoleń, podług powyższych przykładow, wchodzenia na morze Czarne, statkom Mocarstw przyjaźnych rządowi Ottomańskiemu, które jeszcze nie otrzymały tego przywileju; tak, iżby handel przywozowy Rossyyski za pomocą tych statkow i wywóz na nich płodow Rossyyskich, nie doświadczał żadney przeszkody.

Niniejsza konwencya, służąc za objaśnienie i dopełnienie do traktatu Bukarestskiego, będzie ratyfikowana przez NAYJAŚNIEJSZEGO CESARZA i Padiszacha Wszech Rossy i przez Nayaśniejszego Cesarza i Padiszacha Ottomanów, sposobem ratyfikacyi uroczystych, opatrzonych własnymi ich podpisami wedle zwyczaju, które będą zamienione przez pełnomocników obu stron, w przeciągu czterech tygodni, albo prędzej, jeżeli można, licząc od dnia zawarcia niniejszej konwencyi. Dan w Akermanie, 25 września 1826.

Niniejsza konwencya została ratyfikowaną przez NAYJAŚNIEJSZEGO CESARZA d. 14 października 1826.

(Następują dwa osobne akta jeden względem Xięstw Mołdawii i Wołoszczyzny, drugi względem Serwii, które w następującym umieścimy Arze).

N I D E R L A N D Y.

Bruxella d. 11 listopada.

(Journal de St. Petersbourg.)

Król Jmć wydał postanowienie upoważniające rząd, do nadawania mieszkańcom miejscowych przywilejów, za poświęcanie się sprawom dobroczynnym; już to uwalniając od służenia w gwardyi miejskiej, od kwaterunku, od opłat bramnych; już nadając chlubną dystynkcyą podczas obchodów, miejskich, wspominając z pochwałą w doniesieniach rocznych stanu prowincyi o opiekunach ubogich, godnie swoje obowiązki wypełniających, wreszcie polecając władzom kościelnym wszelkich wyznań, aby im dawały bezpłatnie miejsca osobne. Te korzyści nadawane ludziom, sprawującym tak czcigodne obowiązki, jak są opiekunowie ubogich, powinny się uważać, już jako słuszną nagrodą ich gorliwości; już jako środek wstrzymujący od odrzucania tychże, gdy są komu nadane.

Times gazeta amerykańska ogłosiła listę okrętów wojennych amerykańskich, znajdujących się teraz za granicą; jest ich 19; z których jeden okręt liniowy, fregata, dwie galijoty i kutter na morzu śródziemnym, pod dowództwem kommodora Rogers; jedna fregata, korweta i galijota w Brazylii, pod dowództwem kommodora Biddle; jedna fregata, korweta, galijota i dwa kuttry w Indyach zachodnich, pod rozkazami kommodora Warringtona; jedna fregata, galijota i kutter na oceanie spokojnym, pod wodzą kommodora Hull; jedna galijota na brzegach Labradoru, tudzież jedna fregata i galijota, które nie dawno na oceanie spokojnym wypłynęły, pod dowództwem kommodora Jones.

Od brzegów Wezery, dnia 2 listopada.

(Journal de St. Petersbourg.)

Zapewniają, iż wznowiono dawniejszy projekt połączenia Wezery z Renem. W tym celu; zrobiono rzekę Lahn spławną, aż pod Marburg; dalej zaś należałoby kopać kanał do Hersfeld, dla połączenia tej rzeki z Faldą. Terazniejsze, jak się zdaje, wnioski względem zboża; dały poehop do tego projektu; jakoż, w Weterawii wielkie są jego zapasy; a wywóz ciężkich doświadcza trudności, z przyczyny kosztów i niedogodności, na jakie naraża żegluga po Renie. Wprawdzie dawniej transportowano wiele zboża lądem z Weterawii, aż do Hanoverische-Münden; lecz cena jego nie jest jeszcze tak wysoka, aby mogła wracać koszt transportu lądowego, a gospodarze żyźney tej prowincyi, bardzo mało lub zgola nic nie mają korzyści z wniosków terazniejszych.

FRANCYA.

Paryż d. 13 listopada.

(Journal de St. Petersbourg.)

Birża Paryzka w sobotę d. 11. Pięć od sta, 99 fr. 75. Trzy od sta, 71 fr. 35. Pożyczka Królewska Hiszpańska, 50. Pożyczka Haytańska, 680.

Xiążę de Blacas przybył do Paryża.

Dziennik handlowy donosi, iż podług uwiadomień autentycznych, 26,533 niewolników, za-

brano na okręty brezylijskie, na pobrażach Afryki, od d. 1 lipca 1825 do 1 lipca 1826 roku, dla przedania w Rio-Janeiro; 1340 tych nieszczęśliwych umarło w czasie przeprawy, a 24,728, wysadzono w stolicy Brazylii.

Nieustanny prawie deszcz, z gwałtownym wiatrem, piorunami i błyskawicami, panował przez dni kilka w okolicach Caen. Piorun uderzył d. 3 listopada, w Cussy w dom P. le Roy, który wkrótce obrócił się w perzynę. Szczęściem mieszkający w nim był wyszedł. Uderzył także piorun w gminie Verson, lecz nie słyhać, aby co złego zrządził.

Kupcy francuzcy żalą się na małą opiekę, doznawaną w Montevideo. Chwytano okręty francuzkie po przybyciu i osady ich więziono; tym czasem Anglicy i Amerykanie inaczej są uważani: konsulowie ich, tyle dokładają starań i tak dzielnie sprzeciwiają się tym arbitralnym postępkom, iż okręty obu tych narodów, zawsze prawie są oddawane, gdy przeciwnie francuzkie, prowadzą do Rio bez wiedzy właścicieli, dokądby się uciec mieli.

— Dnia 14. —

(z Gazety Warszawskiej.)

Gdy Król Jmć wjeżdżał do Fontainebleau, z wszystkich tamecznych okien powiewały białe chorągwie. W towarzystwie Delfina i małżonki jego, zwiedził Monarcha kilka szpitalów, które hojnie obdarzył. Na ubogich w Departamencie dał Prefektowi 14,000 franków.

Niektóre Dzienniki tutejsze uważają zaprzysiężenie konstytucyi Portugalskiej przez Infanta Don Michala, za najsławniejszą rękocmią porządku i spokojności w Portugalii.

A N G L I A.

Londyn dnia 12 listopada.

(z Gazety Warszawskiej.)

Tutejsza gazeta Morning-Chronicle twierdzi, iż gabinet francuzki wyprawil d. 4 października gońca do posta swego w Stambule, z poleceniem, aby wspólnie z Posłem angielskim wyrobił uznanie niepodległości Grecyi. Z powodu tej wieści udał się Pan Luriettis do Pana Canning z prośbą o objaśnienie w tej mierze. Niewiadomo, co Minister odpowiedział.

Niedawno odprawilo się tu zgromadzenie katolików angielskich, na którym był także P. Canning. Minister ten powinnował Katolikom postępu ich sprawy.

— Dnia 14 —

Xiążę Devonshire wrócił wczora z Moskwy do tutejszey stolicy, i zaraz miał naradę z Panem Canning w wydziale spraw zewnetrznych.

Listy z zachodnich brzegów Afryki donoszą, iż dnia 7 sierpnia 25ciotysięczne wojsko Aszantów uderzyło przy wsi Doodewan na Podpułkownika Pordou, który miał 11,000 wojska. Po znaczney i krwawey bitwie przymuszono Aszantów do ucieczki. Utracili oni 5000 ludzi w zabitych, ranionych i jeńcach, a Podpułkownik Pordou miał 800 ludzi zabitych i 2000 ranionych. Król Aszantów okazał wielkie męstwo, i otrzymał dwie rany.

H I S Z P A N I A.

Madryt dnia 2 listopada.

(z Gazety Warszawskiej.)

Wpływ stronnictwa wpadającego w ostateczności zaczyna się zmniejszać. Król radzi się teraz więcej Ministrów, do których przyłączyli się Posłowie zagraniczni, Jenerałowie gwardyi, Jenerał francuzki, Pan Recacho, Marszałek Castanos, Jenerał Venegas, Pan Gryalwa, Sekretarz, i de Manes, Kamerdyner królewski. Do tych osób umiarkowanych należy także Infant Don Francesco, a pierwszym skutkiem tego skojarzenia zdaje się być rozkaz królewski, aby się Ministrowie co sobota u Króla zgromadzali. Mówią, iż Don Carlos skłonny jest iść za popędem, jaki mu Król nada, i że sprzyja wszystkim wiernym sługom

Monarchii, którzy chcą pokój i pomysłności kraju przez środki łagodne i mądre.

W *Barcellona* lekano się znowu rozruchów; osada francuzka stała całą noc pod bronią, a policya przecierała domy różnych osób podejrzanym; wszakże spokojność publiczna nie była przerwana.

Stawny mnich zakonu *Trapistów*, znany pod nazwiskiem *el Trapenso*, naczelnik stronników, który w wojnie 1823 dowodził w Katalonii i Kastylii korpusem blisko 1500 ludzi, umarł dnia 9 z m. w swoim klasztorze, do którego wrócił r. 1824.

Dnia 5.

Po odprawionej niedawno radzie Ministrów, która trwała przeszło 5 godziny, i na której Monarcha przewodniczył, przybył goniec gabinetowy wysłany od Xiążęcia *Villa Hermosa* z *Parryża*. Musiał przywieźć ważne listy, albowiem tegoż dnia zwołano powtórnie radę Ministrów, która się odbywała od godziny 9tej wieczorem do północy. W przerwie zaś między obu jej posiedzeniami, Minister łaski i sprawiedliwości pracował z Monarchą.

Pomimo przykrego zimna, rodzina królewska cały prawie dzień w uroczystość Wszystkich Świętych i w dzień zaduszny, modliła się w kościele klasztoru w *Eskuriale* i była na processyi. W dzień zaduszny oświecono wspaniałe groby królewskie, a liczna publiczność przybyła tam na modlitwy. Dnia 4 b. m. w rocznicę imienia Infanta *Don Carlos*, była gala u Dworu, a z powodu przypadających tegoż dnia imienia Króla Francuzkiego, Monarcha nasz wezwał na obiad wyższych officerów pułków francuzkich i szwajcarskich.

Tutejszą szkołę młodzieży szlacheckiej przeniesiono tymczasowie do collegium Jezuitów, dopóki przeznaczony dla niej dom nie będzie wyporządkowany.

Dla utrzymania spokojności publicznej, musiano oddać zbiegłych Portugalczyków z *Dugo* i *Salamanki*. Kilku wyższych officerów gwardyi królewskiej posłano do miast, gdzie są zakłady zbiegłych Portugalczyków. Siyhać, iż mają rozpuścić te zakłady w skutku umowy z rządem Portugalskim.

PORTUGALIA.

Lisbona dnia 25 października.

(Journal de St. Petersburg.)

Okrety wojenne marokańskie: *Ichad* płynący z *Gibraltaru* i *Maimon* z *Algesiras*, weszły do tutejszego portu d. 17; powiadają, iż wypłynęły na ściganie statków pruskich i anzeatyckich; nie wiadomo jednak, czy miały już jaką zdobycz. Statek *S. Jose* przybyły tu z *Genui*, był zatrzymany około *Cabo de Gata*, przez statek należący do flotyli algerskiej, złożoney z fregaty, trzech korwet i jednego szonera; puszczono go po przejrzeniu pasportów. Biega pogłoska, jakoby tę flotyllę widziano przed ciastnią.

Wice-hrabia *Beira*, jeneralny gubernator *Alentejo*, podał był prośbę o uwolnienie ze służby; lecz skoro się dowiedział o nowym powstaniu w *Algarwii*, prószył o powrót do obowiązków, czego Rejentka raczyła mu dozwolić z wielką łaskawością.

— *Dnia 31.* —

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Wczora nastąpiło otwarcie posiedzeń Stanów w pałacu *Ajuda*. Po prawej stronie Tronu, na

pierwszym stopniu siedział na krześle Xiążę *Ca-dawal*, Prezes izby parów, a obok niego Vice-Prezes, Kardynał Patriarcha lisboński. Parowie zajęli miejsca w dwóch rzędach, Deputowani siedzieli po lewej stronie na stołkach zielono wybitych. Dwunastu parów i tyleż deputowanych przyjmowało Rejentkę, która usiadłszy przed Tronem na krześle, powiedziała mowę, stosowną do okoliczności.

Po skończonej mowie Rejentki, Minister spraw wewnętrznych ogłosił w jej imieniu, iż posiedzenie roku 1826 rozpoczęło się, i że nazajutrz o godzinie 9tej zrana członkowie każdej izby mają się udać do sali właściwych swoich obrad. Zbliżył się potem Prezes izby parów do Tronu, i przez dwóch szlachty kazał podać Rejentce rozłożoną Ewanjelią, na której ona w przepisany sposób zaprzysięła konstytucyą. Wróciła nareszcie Rejentka wśród wystrzałów działowych, które się także dały słyszeć w czasie jej przybycia do sali zgromadzenia.

Skończył się bunt w *Algarwii*, buntownicy umknęli do Hiszpani. Lubo fregata *Perla* ze swojemi statkami kanonierskimi nie dosyć wczesnie przybyła do ujścia *Guadyany*, dla przeszkodzenia ucieczce, tak się jednak buntownicy spieszyli, iż jedna łódź z 17 ich dowódcami i officerami zatonała. Za przybyciem Hrabiego *Alba* do *Tavira*, 300 żołnierzy zbuntowanych złożyło broń, a 250 z batalionu 7go pułku strzelców pod dowództwem chirurga umknęło dnia 21 b. m. wieczorem z *Villapurga* do Hiszpanii. Minister wojny przybył d. 20 b. m. do *Mertola*, gdzie się dowiedział, iż tegoż dnia o godzinie 9tej zrana buntownicy wsiadli w *Gastromarin* na okręty, i popłynęli do *Ajamontu*. Rozpuścił potem milicję z *Beja*, i poszedł do *Tavira*, gdzie d. 23 b. m. spodziewał się stanąć razem z Hrabią *Alba*. Wspomniany Hrabia był jeszcze d. 22 b. m. w *Loule*, gdzie odebrał urzędową wiadomość, iż buntownicy tegoż dnia zostali rozbrojeni w *Ajamonte*, i że broń ich złożono w warowni *Angustias*. Jenerał dowodzący w *Beira* donosi, iż buntownicy, którzy do rokoszki Margrabiego *Chaves* należeli, wraz z innymi współnikami swemi w *Salamance*, udali się do *Palencia*; lecz po jednodziowym pochodzie wrócili do *Salamanki*.

A FRYKA.

Alexandrya dnia 30 września.

(Journal de St. Petersburg.)

Basza powrócił tu od dni kilku. Handel ciągle jest zatamowany, a niedostatek powszechnie w całym panuje kraju. Wylew Nilu doszedł teraz najwyższego punktu, spodziewamy się obfitości żniwa w roku następnym; w tym tylko nasza nadzieja, a inaczej, głód byłby nieuchybny. Morza nasze znowu są pełne korsarzy, a handlarze wzbraniają swoim okrętom puszczać się pod żagle; że zaś rzadko tu przybywają okręty wojenne, to samo więc jest nową handlowi przeszkodą. Nie mamy późniejszych, a pewnych, doniesień z Grecyi. Flotta egipska ciągle tu przebywa, lecz ma już wkrótce wyruszyć. Budują teraz dwie warownie w przystani, i zdaje się, że zamysłają jeszcze o trzeciej.

Kurs wileński na assygnaty od dnia 19 nowembra rub. srebr. 3 rub. 77½ kop., czerw. złoty nowy r. 12 kop. 90; imperyal 37 rub. 75 kop.

	Czas obserwacji.	Wysokość Barom.	Wys. Ther. Réau.	W i a t r y.	Odmiana u powiet.
Obserwacja meteorologicz.	d. 23 godz. 7 stana.	27 cal. 1,4 lin.	+ 1,75 stopni.	Poludniowy.	Snieg.
czke.	d. 24 — — —	27 — 5,7 —	+ 0,25 — —	Poludniowy.	Pochmurno

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora: Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radaa Stanu i Kawaler.

W Drukarni Redakcyi.

Wilno dnia 24 Listopada r. s. 1826 Roku.

1 Za Ukazem JEHO IMPERATORSKIEJ MOŚCI Piński Ziemski Powiatowy Sąd na skutek Ukazu Mińskiego Gubernialnego Rządu pod dniem 11 february idącego roku za N. 4,096 przez Kuryera Litewskiego powszechnie ogłasza, aby successorowie zeszłego Pińskiego Bohojawleńskiego Monasteru Archymandryty Łazarza dla przyjęcia pozostałych po nim pieniędzy rubli assygnacyjnych 1,280 i miedzią rubli 3 i 51 $\frac{1}{2}$ kopiejek, jakowe po wytrąceniu za przesłanie i za wydrukowanie objawień odesłane zostały do Mińskiej Magistratury Powszechney Opieki, oraz różnych rzeczy w tymże Bohojawleńskim Monasterze w depozycie będących, z prawnymi dowodami o bliższości swego z zeszłym rodzeństwem sami osobiście lub też przez swych plenipotentów do tutejszego sądu jawnili się na 1 maja następnego 1827 roku.

Stefan Terlecki Pisarz Ziem. Ptu Pińsk.

1. Drugi Oddział Białostockiego obwodowego Rządu w skutek komunikacyi wileńskiego Komisaryatskiego Kommissyonierstwa niniejszem ogłasza, iż na dostawę niżej wyrażonych do jedzenia, napoju i dalszych zapasów do założonego w mieście Białymstoku, oddziału Grodzieńskiego Dywizyonnego szpitala, będą się odbywać w tym Rządzie targi a mianowicie: na dostawę:

A) Krup owsianych, soli, słołu jęczmiennego, słołu żytniego, miodu przasnego, mąki pszenney, mąki owsianey, syropu cukrowego, mydła jadrowego, mydła czarnego smolanego, siemienia konopnego, jęczmienia czyszczonego, krup jęczmiennych i świec łojowych.

i B) Mięsa świeżego, stynki suchej, tłustości baraniej, swiniey i wołowej, masła krowiego, oliwy i oleju konopnego czyszczonego,

W terminach: 1szym 4, 2gim 7, a 3oim i ostatecznym dnia 10 february następnego 1827 roku.

Na dostawę zaś:

C) Kapusty kwaszonej pozbiałej, buraków kwaszonych, świeżey zieleniny, jakoto: kapusty, buraków, szalwii, i pokrzywy, mięty niemieckiej, cybuli zieloney, chrzanu w korzeniach, ohmielu, żurawin i czosnku.

D) Piwa, octu na sposob reński, octu piwnego, spirytusu, winareńskiego, portweinu, wódki francuzkiej, gorczycy, i drożdży.

E) Mleka krowiego świeżego, jay kurzych.

F) DREW jednopolannych i trzypolannych, brzożowych, olchowych i sosnowych.

Targi będą się odbywać w terminach: 1szym 10, 2gi 17 a 3ci ostateczny 23 february następnego 1827 roku.

Azatem życzący wziąć na siebie dostawę wyrażonych artykułów, zechcą z prawnymi ewikcyami przybyć na oznaczone terminy do tego 2go Oddziału Obwodowego Rządu, gdzie warunki i wyliczenie roczney potrzeby wyżej pomienionych zapasów i artykułów, każdemu będą objawione.

Sowietnik Kardynałowicz.

Za Sekretarza Bednarski.

Stołu Naczelnik Kramar.

1 Od Mińskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż na trzyletnią dostawę dla zsytkowych i innych arezstantów odzienia i obuwia w miastach: Mińsku i Słucku od 1go marca, w Wilejce od 1go july i w Pińsku od 16go decembra następnego 1827 roku do 1go january 1830 roku, będą się odbywać w Mińskiej Skarbowey

Izbie targi, mianowicie: 1szy 14, 2gi 15, 3ci 16, a przetarg 17 february 1827 roku; zatem życzący wziąć takową dostawę, zechcą przybyć z dostatecznymi ewikcyami do tej Izby, w której okazane będą targującym warunki i modele odzieży. Dnia 19 nowembra 1826 roku.

Mińskiego Gubernialnego Rządu Sekretarz Tytularny Sowietnik i Kawaler Felicyan Arcimowicz. Pówytczyk Zieniewicz.

1 Oddany w ewikcyą w Wołyńskiej Izbie Powszechney Opieki przez Żytomirskiego obywatela Jukela Fansteina, dom murowany, w mieście Żytomierzu położony, oceniony 11470 rubli 30 kopiejek srebr., za nieopłacenie tej Izbie pożyczoney 7765 rubli 32 kopiejek assygn., 1050 rubli srebrnych, i 96 dukatów złotem, summy, oddany na sprzedaż z publicznych targów; zatem niniejszem ogłasza się, aby życzący kupić dom pomieniony, raczyli przybyć do Wołyńskiego Gubernialnego Rządu na terminy: 1szy 21 decembra 1826 roku, 2gi 25 january a 3ci ostateczny 22 february następnego 1827 roku. Dnia 5 nowembra 1826 roku.

Sekretarz Lawdański.

1 Od Rządu Gubernialnego Wołyńskiego ogłasza się, iż oddany w ewikcyą Bankowi pożyczkowemu Państwa 1 marca 1820 roku przez zmarłego Jenerała Piechoty Teodora Piotrowicza Uwarowa majątek, w tutejszey gubernii w Nowogrodwołyńskim powiecie położony, jakoto: we wsiach: Sierbach 273, Miżyrycznie 188, Miałkołowiczach 92, Stefanowce 61, Moklanach 79, Chatorze Moklanowey 85, Cwili 102, Parajewce 79, Miedwiedowce 72, Mohilnie 74, Sieredach 224, Siomikach 125, Budzie Sieredowskiej 36, Ossowey 36, Podlubach od 291 do 94, w ogóle 1590 dusz, za nieopłacenie niedoimki za 6sty rok 18351 rubli 27 kopiejek, oddano na sprzedaż; zatem życzący kupić takowy majątek zechcą przybyć do tego Rządu na terminy: 1szy 21 decembra t. r. 1826, 2gi 25 january a 3ci ostateczny 22 february następnego 1827 roku. Dnia 2 nowembra 1826 roku.

Sekretarz Lawdański.

1 Niżej podpisamy ma honor powtórnie zawiadomić biorących bilety na loteryą Warszawską, że do 5tey klasy 3otey loteryi, mogą tylko dostać biletów do dnia 28 t. m., ponieważ nie wykupione odesłane będą do dyrekcyi jeneralney z odchodzącą pocztą 28 tego miesiąca.

Fr. von Auer.

1 Sąd Ziemski Powiatu Kowińskiego, za Remissą Litewsko Wileńskiego Głównego Sądu drugiego Departamentu dnia 29 listopada 1824 roku, na rozsądzenie Sprawy Kompetytorskiej WWJPP. Jana i Józefy z Sierzpińskich Polkowskich, Kawerego Sztabs Kapitana woysk Rossyiskich i Michała Sierzpińskich z WWJPP. Leonem i Anielą z Tańskich Borewiczami, Samuelem Medekszą Podkom: Kowien., Xiędzem Jozefem Laudańskim Przełożonym i wszystkimi Xiężmi Missionarzami Wileńskimi, X. Kanonikiem Franciszkiem Sidorowiczem, i dalsze

mi wierzycielami i pretensjami, do funduszu WW. Borewiczow, wyznaczony, dla powszechney każdego interessowanego wiadomości, ogłasza: iż w tey Sprawie, dnia 14 julii ogłoszonym dekretem reguły remissą przepisane i podług prawa własciwe, zostały zdecydowane, a z powodu opuszczenia rzeczy ze strony powodowej, dla upłynionych pierwszych na Komportacyą i Akta zdecydowanych, bezskutecznie terminow, dopiero skutkiem Ukazu Litewsko Wileńskiego Główn. Sądu 2go Departamentu od dnia 12 8bra za N. 1584 ostatecznie za przybyciem Deputata ze strony duchowney na dniu 16 praesentium nowo naznaczono; tych skutkiem, wszyscy do funduszu WW. Borewiczow interessowani stawający i niestawający, obowiązani dnia 15 decembra idącego 1826 roku przy Aktach Ziem. Kowień. wszelkich piśmiennych dowodow, stosunki i massę wyświecających, z 4 niedzielną persystencyą, dopełnić komportacyą, a jeżeli komu z potrzeby wypadnie, dnia 20 january następnego 1827 roku in fundo folwarkow, pod konkurs idących, Borewicze i Burbiszki zwanych, w Ptcie Kowień. i Trockim sytuowanych, Aktom inkwizycyi, kalkulacyi, weryfikacyi z possessorami, i inwentacyi urzędownie, przez komplet Sądowy przy Deputacie duchownym odbywać się mającym, jako i pomiarze jeometryczney ziemi, natychmiast za wyprowadzeniem przez strony wyznaczonych komornikow od 1,000 pretensyjnych zł. po rublu i płatnych, assistować, a za spełnieniem wszystkiego, że w kadencyi następney Trzykrólskiej sprawę takową pod ostateczną decyzją weźmie, i niestawający wierzyciele w swych pretensjach Ammissyi ulegną. 1826 roku, moa nowembra 18 dnia. Floryan Dzierdziejewski Sędzia Ziem. Kowieński. Regent Wincenty Swolkiń.

1. Niżej podpisany stosownie do oświadczenia w dniu 9 listopada roku bieżącego, w Aktach Grodzkich Ptu Trockiego zapisanego podaje do wiadomości, iż będąc współnikiem połowicznym od r. 1824 maja 12 dnia stacyi pocztowej Zebertańskiej w Ptcie Trockim, z Symonem Kobieckim za plenipotencyą od J Pana Piotra Szymanskiiego wydaną, i z udzielonego układu, ma rzecz z nim o rozrachunek z dawanych na różne tego rodzaju potrzeby pieniędzy, razem z kaucyą otrzymaną do rubli srebr. 7,000 wynoszącą, tętowany o układ, w ufności bliskiego kuzyństwa na cel tegoż rachunku ze wspólnego obligu od XX. Kamendulow Pożayskich na rubli srebr. 1,100 obu służącego wydał w dniu 31 oktobra idącego roku przelew ze zrzeczeniem się połowy i nadto jeszcze udzielną kartą na prostym papierze pisaną rubli srebr. 100 zaręczył, lecz kiedy Symon Kobiecki, nadużywając ufności kuzyna, pozniety z obliczenia się zapewnionego zerwał się i od układu ustronił, a tęt samym gdy cel ten na konto którego pieniądze obligami, w znaczney przewyżce postąpione zobojętnił. Niżej podpisany wracając się do pierwsiastkowego stanu, i swojej własności, obliguje iżby nikt w żadne układy o obligi XX. Kamendulow, i własny niżej podpisanego, ani z tętmi XX. Kamendulami, ani z Symonem Kobieckim nie wchodził, przelewami i żadnym tytułem nie nabywał.

Ananiasz Kobecki.

Roku 1826 moa nowembra 18 dnia. W

mieyscu aktow Grodz. Ptu Trgo stawając osobiście Star. Ananiasz Kobecki takowe oświadczenie od zaingrossowania w protokół potoczny podał.

Przyjąłem i o znaydowaniu się w Księgach świadczeń Grodz. Trocki Reg. Adolf Snarski.

Powyższe oświadczenie dozwolono drukować dnja 22 listopada 1826 r. Cenzor Radzca Stanu Ignacy Reszka.

2 Izba Skarbowa Wileńska zgodnie z przepisaniem P. Ministra Skarbu pod d. 10 julii t. r. nadesłanem, niniejszym ogłasza, jak tętże przepisaniem oddany Naywyższym Ukazem 18 julii 1806 i 21 maja 1826 roku Półkownikowi Czernowowi w 24roletnią dzierżawę, w tuteyszey Gubernii w Wilkomierskim Powiecie Skarbowy majątek, Starostwo Pomużskie od d. 12 apryla następnego 1827 roku oddaje się do własnego rozrządzenia tegoż P. Czernowa do wyścoia w 1831 roku terminu; zechce więc P. Czernow dla objęcia Starostwa Pomużskiego przybyć sam do tey Izby, albo przysłać, na osnowie praw, umocowanego, nieodmiennie na wyżej oznaczony czas, to jest, na dzień 12 apryla 1827 roku; w przeciwnym zaś zdarzeniu satysfakcyonowany będzie takim dochodem, jaki można będzie pobierać za pośrednictwem administracyi. Dnia 18 listopada 1826 roku.

Sowietnik Kolkowski.

Naczelnik Stołu Tytularny Sowietnik J. Zdzitowiecki.

Guberski Sekretarz Znosko.

2 Francuz nie dawno przybyły ze swoją familią do Wilna, otrzymał od Zwierzchności Szkolney pozwolenie do dawania lekcyi prywatnych podług nowego sposobu, wedle jakiego kilkoletnie lub starsze dziecko może nauczyć się w krótkim ozasie dobrze czytać i wymawiać po francuzku. Zyczący mieć dokładniejszą o tym Nauczycielu wiadomość, powziąć ją raczą w aptece lub w domu P. Gutta.

Takowe doniesienie wolno drukować, Cenzor Ignacy Reszka.

2 Niżej podpisana zawiadania, że dnia 19 terazniejszego miesiaca 8bra zgubione zostały jedna cwiartka trzydziestey loteryi Warszawskiej Numer 15,481 na 4 i 5 klasę, ktoby takową znalazł, raczy złożyć w Redakcyi dla wrócenia właścicielowi, gdyż za onymi nie będzie miał prawa poszukiwać wygraney jeżeli padnie jaka na ten Numer, ponieważ tęt tylko należeć będzie u kogo na pierwszą klasę bilety się znaydują.

Sora Szachnowska.

3 Zawiadania się niniejszym, iż w dniach 3, 4 i 5 styczniara roku przysłego 1827 będą się odbywały targi w Izbie Skarbowey Grodzieńskiej, na dostawę w następnym trzech leciu 4,500 kubicznych sążni drew dla woysk, w Gubernii Grodzieńskiej konsystujących; zyczący przeto przyjąć na siebie takową dostawę drew, raczą przybyć do Izby Skarbowey Grodzieńskiej, na wyrażone termina z dostatecznymi ewikcyami. Grodno dnia 16 nowembra 1826 roku.

Pełniący obowiązek Grodzieńskiego Cywilnego Gubernatora, Prezydent Sądu Główn. 2go Departamentu, Franciszek Wereszczaka.

5 Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI Samowładnącego Całą Rossyą etc. etc. etc

Pozew edyktalny do Sądu Gł. Lit. Wileńskiego 2go Departamentu z powództwa Urodz. Michała Kleofasa z Kozielska Ogińskiego Tawnego Sowiecownika Senatora Państwa Kawalera Orderów, po WW. Michała Hrabiego Tyszkiewicza Półkownika W. Polskich — Władysława Oskierkę b. Sędziego Sądu Główn. Mińskiego stopień JW. Gubernatora Mińskiego Gieczewicza reprezentującego — Ignacego Tukalę Sędziego Granicznego — Jana Kasperowicza — Józefę z Ogińskich Łopacińską Starościcę Mscisławską — Ludwika Szafkowskiego Sędziego Granicznego — Teofila Mackiewicza Komornika — Dominika Gruzewskiego Porucz. — Pawła Rostkowskiego Pisarza Ziem. Ptu Sienskiego — Xiędza Morozowicza — Maryą de Neri Oginską Senatorową — Barbarę z Bohuszow Kamieńską Podczaszynę Lidzką — Tomasza, Ignacego i Dominika Łopacińskich Starościców Mscisław. — Krzysztofa i Teklę z Łopacińskich Mackiewiczow Prezydentow Granicznych Zawileyskich — Jozefa Łopacińskiego Rotmistrza — Apolnarego Morawskiego Szambelana — Rudolfa i Konstantego Hrabów Tyzenhauzów Półkowników i Kawalerów — Jozefa Juszyńskiego — Jana Karpowicza possesora arendownego Folwarku Ponizia — Karola Żana — Maryannę Paprockę — Jana Sakowicza Adwokata — Franciszka Bawora Regenta — Leona Buderkiewicza — Czesława Moniuszkę Kapitana — Jana i Michała Sielickich — Stanisława Komara Marszałka — Józefa Miłosza Prezydenta Sądu Główn. Mohilewskiego — Woyciecha Pusłowskiego Marszałka i Kawalera — Barona Balla bankiera St. Petersburgskiego — Sofronią Ginetównę z dokładem jey opieki — Andrzeja Kazigrodzkiego Rotmistrza — Wincentego Malinowskiego — Antoniego Hermana — Józefa Rombulda — Kupscia — Kętrzyńską — Eokieltową — Józefa Szwykowskiego Sowiecownika — Michała Rodziewicza Sędziego — Franciszka Krupskiego — Gabryela Kurowskiego Sędziego Graniczn. — Berkmana Doktora — Wiktorego Iwaszkiewicza — Macieja Raczkowskiego — Xiędza Trynitarza Moraczewskiego — Borzymowskiego Sekretarza Dworzańskiego Mohilew. — Xiędza Malczewskiego — Józefa Lipińskiego Strażnikowicza — Przesmyckiego Regenta — Scibłę — Żukowskiego — Trojanowskiego Doktora — Zawileyskiego Pocztmaysra Mohilewskiego — Sukcessorów Jęczewskiego — Starozakonnego Michela Hołowczyńskiego — Puszkarewicza Kupca Mohilewskiego — Star. Iszera Mohilewskiego — Towarzystwo Wileńskie Dobroczyńności — Kapitałę Zmudzka — XX. Karmelitów Chwaleyskich — X. Wincentego Mikuckiego Officyala jako Proboszoza Kaplicy Panny Maryi — X. Jędrzeja Kłagiewicza Proboszoza Kaplicy Bożego Ciała — Siostry Miłosierdzia mieszkające w domu Dzieciątka Jezus — Siostry tegoż zgromadzenia funduszu Gosiewskich — XX. Bernardynow Wileńskich — XX. Trynitarzów Antokolskich — XX. Karmelitów Grodzieńskich i Zawileyskich — XX. Franciszkanow Wileńskich — PP. Karmelitanki Wileńskie — XX. Kamendulow Pożayskich — XX. Bazylianow Boruńskich — XX. Bernardynow Biernickich — X. Altarystę Woystomskiego — X. Altarystę Hanutckiego — Prezbitera Hanutckie-

go — X. Plebana Smorgońskiego — Prezbitera Zaleskiego — XX. Trynitarzow Mołodeczaińskich — PP. Benedyktynki Mińskie — PP. Bernardynki Mińskie — XX. Karmelitow Białynickich — XX. Dominikanow Witebskich jako krajowych; a po WW. Jana, Józefa Barona Szodoara — Klementynę z Kozielskich Waličkę matkę, Alexandra syna i Józefę córkę Waličkih, Sukcessorow zesłego Józefa Waličkiego Starosty Meszczanowskiego — Jana Sędziego Pokoju Powiatu Rawskiego i Bazylego Braci Rzeszotarskich, Pudencyanę z Rzeszotarskich Leszczyńską i Annę z Rzeszotarskich Kuczewską siostry sukcessorów zesłego Jana Rzeszotarskiego Sędziego Ziemskiego Rawskiego — Józefa Tymowskiego Referendarza Rady stanu Królestwa Polskiego Szambelana JEGO CESARSKO-KRÓLEWSKIEY MOŚCI Kawalera Orderu ś. Stanisława — Kunegundę z Wodzyskich Tymowską Senatorową Kasztelanową Królestwa Polskiego — Jana Nepomucena Wodzyskiego Radcę Województwa Mazowieckiego jako opiekuna nieletnich dzieci ś. p. Gabryela Wodzyskiego — Tomasza, Jozefa Michała Synow, Justynę i Konstancją córki Wodzyskie sukcessorow zesłego Adama Wodzyskiego Łowczego Rawskiego — Michała Gaszynskiego Sędziego Ptu Cywilnego Województwa Podlaskiego, i Teresę z Gaszynskich Prażmowską Sędzią apellacyną Królestwa Polskiego w asystencyi męża Józefa Prażmowskiego, sukcessorów zesłego Antoniego Gaszynskiego Szambelana — Teodora Łączyńskiego Półkownika W. Polskich, Honoratę z Łączyńskich Hrabinią Leduchowską i Antoninę z Łączyńskich Radwanową w asystencyi męża Augustyna Radwana Półkownika W. Pol. i Kawalera, sukcessorów zesłego Macieja Łączyńskiego Starosty Gostyńskiego — Maryannę z Funkowskich Hrabinię Tomkiewiczową — Henryka Poths — Felixa Ministra sprawiedliwości b. Xięstwa Warszawskiego Oycy, Tomasza Jenerała Woysk Polskich i Posła, Franciszka Kapitana Gwardyi francuzkiej i Piotra synow Hrabów Łubieńskich — Izabellę z Lasockich Ogińską, pierwszą żonę pozrywającego Senatora Ogińskiego — Tadeusza i Xawerego Xiążąt Ogińskich synow pierwszego małżeństwa tegoż Senatora — Antoniego, Ignacego i Józefa Skalskich braci rodzonych, Izabellę z Skalskich Grzywackę siostrę, Michała Dąbrowskiego oycy, Pantaleona i Juliana synow z Anny Skalskiej rodzących się, sukcessorów zesłego Tadeusza Skalskiego jako (mieniających się bydź) zagranicznych kredytorow, i przez wyniesione ze swojej strony pozwy zapowiadających rozmaite do tegoż Senatora Ogińskiego stosunki, wynosi się: iż gdy użyte przyczyny w Dekrecie Sądu Główn. Lit. Wileńskiego 2go Departamentu roku 1826 Junii 26 dnia ogłoszonym, (którym przez Senatora Ogińskiego żądana, a przez kredytorow nieprzeznaczona, ofiarowanych funduszow jego exdywisya w tamtoczesowym stron przyyściu nieznaną została) Na y w y ż s z y m WASZEY IMPERATORSKIEY MOŚCI Ukazem (po zasłęty 13 apryla Komitetu Ministrow Opinii, a 6 julii Naymilościowey confirmowanej) dnia 28 mscą 7bra roku tegoż 1826 z Rzadzającego Senatu Sądowi Głównemu nadesłanym, już są rozwiązane; gdy nietylko dawno oczekiwana satysfakcyja żadnemu z prawdziwych kredytorow wstrzymwaną bydź daley niemoże, ale owazem, w

nayprędszym czasie i naykrótszą koleją processu, przez tenże Sąd Główny domierzoną każdemu być musi — Na mocy więc wspomnionego Naywyższego Ukazu żałcy Senator, trzeci raz obzał. WW. do tegoż Sądu Głównego przez niniejszy edyktalny i do Gazety Kuryera Litew. podający się Pozew przywołując, i we wszystkich swych stosunkach, tak ze względu massy funduszow, na satysfakoyą wierzcycieli poświęconych, jako i zupełnego z niemi rozliczenia się, do poprzedzonych już dwóch pozwów referibilter mając się, prosi Sądu: o przyjęcie i zatwierdzenie tych prośb, jakie w pierwszych wyrażone zostały pozwach, jakie do Naywyższych Ukazow i natury sprawy mogą i powinny być właściwie zaaplikowane, i jakie przy przypadnieniu teyże rozprawy przez głos udzielny Sądowi Głównemu będą przedstawione, z wolnością wyniesienia nowego lub poprawienia się na tem pozwie.

Roku 1826 miesiąca gbra 6 dnia. Woźny niżej podpisany zeznaję, iż z tego pozwu autentycznego kopiją co do słowa wypisaną (i dla powszechney wiadomości do Gazety Kuryera Litewskiego [podać się mającego), a wyniesionego ze strony JO. Michała z Koziełska Ogińskiego Taynego Sowietnika Senatora Państwa i Kawalera orderow, po kredytorow i pretensorow imionami i nazwiskami in reatu tegoż pozwu wyrażonych, przed Sąd Główny Litewsko Wileński 2go Departamentu dla doręczenia JW. Michałowi Hrabi Tyszkiewiczowi Półkownikowi Woysk Polskich w Mieście Wilnie w pałacu jego własnym na Niemieckiey ulicy sytuowanym położyłem.

Wincenty Koreywa Woźny Sądu Głównego Litewsko Wileńskiego 2go Departamentu.

Roku 1826 miesiąca gbra 6 dnia przed aktami Ziem. Ptu Wileńskiego stawając osobicie Woźny w górze wyrażony relacyą pozewną zeznał i w protokule Woźnieńskim własnoręcznie rozpiisał się.

Jest w aktach świadczą Sądu Ziemskiego Powiatu Wileńskiego Regent Marcelli Talat.

Dozwolono drukować dnia 9 listopada 1826 roku Cenzor Radca Stanu Ignacy Reszka.

3 Apteka po zesłym Rongé w Mieście Nieświeżu będąca, zapasna w medykamenta, jest do wyprzedania lub zaarędowania wspólnie z kamienicą i wygodnym pomieszkaniem. Ktoby życzył wspólnie lub razem czy nabydź albo zaarędować, niech się zgłosi do Nieświeża do WW. Dzieczkowskich Regentow, a tam za dogodną cenę umówi się.

3 Sąd Taxatorško-Exdywizorski, na usatysfakcyonowanie kredytorow i pretensorow zesłego Mateusza Burgielskiego, przez Remisę Sądu Główn. Mińskiego 2go Departamentu, w roku jeszcze 1815 julii 17 nastalą, i w skutkach swoich przez późniejszą rezolucyą tegoż Departamentu daty 18 apr. 1825 r. potwierdzoną naznaczony, za powtórny zebrańiem się do majątności Kulakowców w Mińskiej Gubernii i powiecie położoney, z racyi niedokończoney jeszcze jeometryczney czynności i stosownie do żądania jawiących się stron, Sądy swoje w teyże majątności kończyć się mające, odroczył po raz już ostatni do dnia 11 decembra bieżącego 1826 r.

z tém, iżby strony jakiegokolwiek do niniejszego konkursu stosunki mające, ze wszelką przychodząly gotowością, gdyż na odbycie tak w przedstępnym, jako też do oczywistej rozprawy kwestyach, produktow i replik Sąd Exdywizorski zamierza pewny termin do dnia 18 eorundem, i w tym czasie weźmie sprawę do ostateczney namowy, niejawiącym się więc lub niemającym gotowości zakreśli ammissyą, 1826 r. 8bra 15 dnia.

Jeronim Plewaka b. P. Z. W.

Ignacy Jazwiński P. Z. W.

Tomasz Zoładź Pisarz Z. Miń.

Regent Michał Rewieński.

3 Z dozwolenia Rządu Uniwersytetu Wileńskiego niżej podpisana zakłada w tym roku pensyę dla płci żeńskiej wszystkich nauk przez tenże Rząd przepisanych w Kownie; Zyczący więc umieścić córki swoje zechcą wozesnie się zgłosić. Barbara de Silvand.

Takowe doniesienie dozwolono drukować d. 15 listopada 1826 roku Cenzor Ignacy Reszka.

2 Przeciw umieszczonej w gazecie Kuryera Litewskiego awizacyi W. Stanisława Okrasimskiego Sędziego Granicznego, iż on chce wyprzedać schedę w Powiecie Szawelskim we wsi Kliszach jaka jemu dekretem Ziemskim Wileńskim w roku terazniejszy 30 junii ogłoszonym z majątku niżej podpisaney sposobem Exdywizyi wydzieloną została, czuje się bydź obowiązany Publiczność ostrzedz, ażeby o takową schedę z W. Okrasimskim, jako też i o dalsze z innymi kredytorami nikt w żadne układy nie wchodził, ponieważ W. Okrasimski i wielu innych z takowego Dekretu Ziemskiego choć pouzyskiwali rekognicyje i lokacyje, a te są pod apelaoyą, której nie odstąpię, przeciw więc projektowi wyprzedazy W. Okrasimskiego, W. Sęgwilly, W. Hilaremu Umiastowskiemu, W. Hekla kupca Kowieńskiego, W. Malewskiemu Regentowi Kommissyi Radziwiłłowskiej, tudzież Kossowey, Michałowskiego Antoniego, i Puciłowskiego, W. Kossobudzkiemu, które już nastąpili protestuje, i że o Inwalidacyą onych czynić będę zapowiadam. Marya z Xiążąt Sapiechow Puzynina Starościna Szaternicka.

Dozwolono drukować dnia 5 listopada 1826 roku Cenzor Symon Zukowski

Prenumerata.

Ogłasza się Prenumerata na dzieło poetyckie Pana K. R. w rossyyskim języku napisane, pod tytułem: Dumy Historyczne, z dodatkiem przypisów historycznych przez P. M. Strojewa. Przekład Polski. Prenumerować można: w Wilnie, w księgarni Józefa Zawadzkiego, w Redakcyi Kuryera Litewskiego, i w księgarniach: Moritza i Zołkowskiego, i w drukarni XX. Missyonarzów, tudzież u osobnych kollektorów

Druk Polskiego przekładu rozpoczęty w drukarni XX: Missyonarzów, po trzech miesiącach od daty ogłoszenia, ukończonym będzie. Do wielu dóm, dodadzą się nóty do spiewania, z towarzyszeniem Forté-Piano: Edycya ozdobna i na pięknym papierze. Cena prenumeraty złotych polskich pięć. Po wydrukowaniu, dla kosztowności wydania, cena ta podwyższoną bydź musi.

Dozwala się drukować dnia 25 października 1826 roku Leon Borowski Cenzor.